

THEO ĐẠO CÔNG GIÁO SAU NGÀY QUỐC TẾ GIỚI TRẺ

... Gia đình chúng tôi sinh sống nơi một thành phố nhỏ, gần thủ đô Mạc-tư-khoa. Hình ảnh duy nhất ghi đậm nơi tâm trí thơ bé của tôi là hình ảnh Bà tôi, mỗi buổi tối quỳ cầu nguyện thật lâu, trước khi lên giường ngủ. Đây cũng là dấu chỉ duy nhất cho sự hiện hữu của THIÊN CHÚA mà tôi cảm nhận trong thời thơ ấu, trước khi bước vào bậc trung học.

Song Thân tôi là đảng viên cộng sản và là những kẻ vô thần thực thụ. Hai vị thường lập đi lập lại với chúng tôi:

- THIÊN CHÚA không hiện hữu và tôn giáo chỉ là một tàn tích của thời Trung Cổ!

Vì thế, trong gia đình, tuyệt nhiên không bao giờ chúng tôi đề cập đến các vấn đề thuộc phạm vi tôn giáo: sự hiện hữu của THIÊN CHÚA, linh hồn bất tử và cuộc sống đời sau v.v.

Ngay từ mẫu giáo, tôi đã là một đứa trẻ linh hoạt, và sau đó, luôn dẫn đầu lớp. Tôi rất thích môn thể thao và hằng say hoạt động trong hai tổ chức của đảng cộng sản dành cho người trẻ. Tôi cũng sớm ý thức mình có nhiều tài năng, có thể hoạt động trong nhiều lãnh vực, chỉ cần có ý chí cương quyết để theo đuổi các sinh hoạt mà thôi. Do đó, tôi đại dốt nghĩ rằng tôi có thể thành công trong cuộc đời và tôi có thể sống mà không cần biết đến tôn giáo và không cần bám vào THIÊN CHÚA! Chưa hết, tôi còn chế nhạo:

- Chỉ có người tàn tật tâm trí mới lui tới nhà thờ. Các vấn đề của người trưởng thành và trí thức thường được giải đáp bằng khoa học!

Tuy nhiên, ngày nay, khi nhìn lại quá khứ, tôi mới cảm nhận rằng THIÊN CHÚA luôn dõi mắt theo sát cuộc đời tôi. Bởi vì, cho dù tôi là một học sinh xuất sắc, thành công trong mọi lãnh vực, và là một người chỉ huy tài giỏi của nhóm trẻ cộng sản vô thần, tôi vẫn luôn luôn cảm thấy một trống rỗng chán chường ở tận thẳm sâu của lòng tôi!

Khi ghi tên vào đại học, tôi thầm mong:

- Giờ đây, với nhiều môn học hấp dẫn, nhiều chương trình sinh hoạt xã hội bận rộn, hẳn là khoảng trống trong tâm hồn sẽ được lấp đầy!

Nhưng tôi đã lầm to. Khoảng trống tâm linh không được lấp đầy mà lại càng bị đào sâu thêm ... Từ đó tôi khao khát tìm kiếm một cái gì có thể lấp đầy khoảng trống của hồn tôi.

Trong năm đại học thứ nhất, tôi đi thực tập tại Vilnius, thủ đô cộng hòa Lituanie. Tôi biết rõ đây là một cộng hòa "toàn tòng" Công Giáo. Vì tò mò, tôi quyết định tìm đến một nhà thờ và tham dự Thánh Lễ. Điều làm tôi ngạc nhiên nhất: những người đến tham dự Thánh Lễ đều bình thường và có rất nhiều người trẻ. Đến lúc chúc bình an, mọi người đều chào tôi với nụ cười rạng rỡ trên khuôn mặt, điều mà tôi chưa từng thấy trước đó!

Khi trở lại thủ đô Mạc-tư-khoa, tôi được cô bạn thân cho biết là có một Linh Mục dòng Tên, vừa trẻ vừa đẹp, người Ái-nhĩ-lan, mới đến dạy tại đại học. Bị tính tò mò thúc đẩy, tôi đến lớp của Cha để nghe Cha giảng bài.

Tôi hết sức ngạc nhiên khi thấy vị Linh Mục có cùng nụ cười của những tín hữu Công Giáo mà tôi gặp trong Thánh Lễ tại nhà thờ ở Vilnius! Sau đó, tôi tìm cách gặp vị Linh Mục và trao đổi tư tưởng với ngài. Trong đầu tôi không ngừng đặt ra câu hỏi:

- Một người tài đức vẹn toàn như vậy, tại sao lại bỏ rơi tất cả, để đi theo một THIÊN CHÚA mơ hồ và không hiện hữu?

Mùa hè năm 1991 khi Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II (1920-2005) kêu mời giới trẻ Nga đến tham dự ngày Quốc Tế Giới Trẻ lần thứ VI (14-15/8/1991) tại Czestochowa, tôi ghi tên tham dự với ước nguyện thầm kín tìm ra một giải đáp cho con tim đang đói khát chân lý.

Tôi không thể nào kể hết ra đây những kinh nghiệm tôi trải qua trong thời gian ở tại Czestochowa. Chưa bao giờ tôi gặp đồng đạo người trẻ, những người trẻ hăng say hoạt động trong các hội đoàn trẻ. Chưa bao giờ tôi sống chung với những người trẻ trong một bầu khí tràn đầy niềm vui và tình yêu như thế. Nhưng điểm đánh động lòng tôi nhất, chính là, mỗi người trẻ được quý mến và được chú ý cách riêng, không bị phân biệt hay kỳ thị chút nào hết.

Tại Czestochowa tôi nhận được hồng ân Đức Tin và khoảng trống trong tim được lấp đầy bằng một niềm vui khôn tả. Và dĩ nhiên là tôi muốn chia sẻ biến cố này với hết mọi người.

Sau chuyến đi Czestochowa năm 1991, tôi xin lãnh bí tích Rửa Tội và gia nhập Giáo Hội Công Giáo duy nhất thánh thiện và tông truyền. Từ đó tôi thành lập một nhóm gọi là "Cộng Đoàn Sống Đức Tin Kitô". Ngoài ra tôi còn điều động một nhóm cầu nguyện trong thành phố nơi tôi sinh trưởng. Ba người bạn của tôi cũng xin gia nhập Giáo Hội Công Giáo và một số khác thì xin học đạo, chuẩn bị lãnh bí tích Rửa Tội. Muốn và cảm tạ hồng ân bao la của THIÊN CHÚA Nhân Từ!

Chứng từ của Cô Tanya thanh nữ Nga.

... "Từ cảnh ngặt nghèo, con kêu lên THIÊN CHÚA, Người đã thương đáp lời. Lạy Chúa, từ lòng âm phủ, con cầu cứu, Ngài đã nghe tiếng con. Ngài đã ném con vào vực sâu, giữa lòng biển, làn nước mênh mông vây bọc con, sóng cồn theo nước cuốn, Ngài để cho tràn ngập thân này. Con đã nói: "Con bị đuổi đi khuất mắt Chúa rồi! Nhưng con vẫn hướng nhìn về thánh điện của Chúa". Nước bủa vây con đến cổ, vực thẳm vây bọc con, trên đầu con, rong rêu quán chần chịt. Con đã xuống tận nền móng núi non, cửa lòng đất đã cài then chốt con mãi mãi. Nhưng Ngài đã đưa sự sống của con lên khỏi huyết, lạy THIÊN CHÚA của con. Khi mạng sống con hầu tàn, con đã nhớ đến THIÊN CHÚA, và lời cầu nguyện của con đã tới Ngài, tới đền thánh của Ngài. Bọn thờ thần hư ảo, chớ gì chúng bỏ điều chúng vẫn tôn sùng. Phần con, giữa tiếng hát tạ ơn, con sẽ tiến dâng Ngài hy lễ; con xin giữ trọn điều đã khấn nguyện. THIÊN CHÚA mới là Đấng ban ơn cứu độ" (Sách Giôna 2,3-10).

("Stella Maris", Mensuel d'Informations Religieuses, Octobre/1994, trang 10)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt